

ŽIVLJENJE ONKRAJ MEJA

Vodi: Lana Prancer z Gosposdi, Brežice, 14. decembra 2019

Takole. Tudi iz Našega sveta srčno dobrodošli.

Vsi imamo srce – takšno ali drugačno, pravi Naša razigrana Aida Ajda Prancer.

Vendar, kakorkoli že, srčno dobrodošli vsi tisti, ki ste se danes odzvali na Moje, Naše skupno povabilo ali popotovanje po Mojemu najlepšemu kraju, Moje dežele, Moje domovine, Mojega Kraljestva.

Srčno bi se rad zahvalil predvsem tistim, ki so se danes odzvali v najnižjih ali najbolj srčnih sferah. Tistih, ki so se danes odzivali v različnih svetovih, ki se gradijo, sestavljajo in postavljajo navzgor, v življenje.

Srčno Sem pa ponosen na vse tiste mite in legende, vseh tistih rajnih, ki prestopajo in vedno znova se dvigujejo, zvišujejo frekvence do točke, da zmorejo iti domov. To je tisto najlepše, najboljše in najbolj čarobno popotovanje, katerega Sem najbolj vesel. In vsakogar, ki je pripravljen na takšno pot vrnitve, ga z Ljubeznijo in čaščenjem tudi dočakamo.

Srčno pozdravljeni prav tisti, ki ste danes prav tukaj zbrani v dvorani. Predvsem tisti najmanjši ali najmlajši, ki boste danes dobili tudi po Moji in po Larisini strani ene posebne daritve za tiste najmlajše.

Tako, da, to ne pomeni, da boste prihodnjič pridrveli s kupi otrok. Prosim! (smeh) To je izjemoma prav danes, ker je, pač, takšen, predpraznični čas pri vas ali morda tudi za Nas.

DOM JE TAKO ZELO DALEČ, A HKRATI TAKO ZELO BLIZU

Moj svet je svet čudes. Marsikdo Mi pravi, v zemeljskemu rajju ali kraju: »Joj, kako rad bi šel domov!«

Ampak, kaj pomeni dom? Kaj pomeni življenje? Kaj pomeni popotovanje?

Dom ni tisto, kar imate sedaj. To je prebivališče ali kraj, kjer se stekate, pretakate, premikate in postavljate, da se lahko dvignete, da lahko višje zavibrirate, da v svoji nepozabni lepoti zmorete oditi domov.

Dom je tako zelo daleč, pa hkrati tako zelo blizu.

Ko se duša nekako odpravi iz Kraljestva doma, joče in ječi. Zakaj?

Ker ne beži. Vse do točke, kjer se poveže kraj Zemlje in življenja. Tedaj se v zbrani množici zasliši prečudoviti glas prve duše, ki potuje v nižino in ki je pripravljena za vdah.

Popotovanje ni tako zelo pomembno, kajti tega smo že razkrivali in odkrivali.

Vendar pesem, ki jo pejejo duše, ki ostajajo, je pesem Ljubezni, je pesem Radosti, je pesem Hrepenenja, je pesem Zaupanja in nikoli Upanja. Je pesem, ki vas zmore dvigniti, da vas privabi in prepelje znova domov.

To je plast, to je svet, kjer se zemeljski čas konča. In pesem, ki jo boste v nekemu obdobju zagotovo slišali, vas bo množično peljala domov.

Kje je dom?

Morda tam, kjer je vmesna pravljična doma? Morda je za marsikoga dom tam, kjer se vmesni čas konča. Vendar, dom je svet kompaktnosti, je svet življenja, kakršnega imam.

GOSPODOV DOM

Jaz sem eden izmed tistih, ki imam svoj dom, svoj lasten dom. Svoje kraljestvo, ki je fizično, ki je kompaktno tako kot vaše. Ki ga zmorete prijeti! Ampak, prav to ali nekaj takega ste imeli vsi daleč, daleč nazaj.

Naš planet je eden in edini, ki je ohranil avtohtonost, ki je ohranil tisto nekaj najlepšega, kar ima Naš Svet, Naše Kraljestvo, Naše Domovanje.

Vedno znova se rad vračam domov. Vedno znova hrepenim in želim, da bi tudi drugi na drugih planetih, vsaj malo zadihali s tem, kar imam tudi sam.

Imam mogočno kraljestvo, mogočen kraj, ki je Moj dan, kraj, bivališče, bivališče – kakorkoli že. Graščino, ki sem si jo naredil z lastnimi rokami in z lastnim trdom izoblikoval skalo in si naredil nekaj prečudovitega.

Zagotovo vam enkrat v prihodnosti pokažem ali vas morda celo pripeljem, morda, kot pri vas opevate, na kakšno kavico. Pri nas jo, žal, nimamo takšne, kot jo imate pri vas. Imamo pa mnogo zelišč, kjer bi težko nekako ločili kavico od kakšnega čaja. Tudi dobro!

LEPOTA DREVES

Vendar, najrajši spim med drevesi. Naša drevesa so tako zelo mogočna, da bom tu pričel razkrivati svoj dom.

Ko je nočni čas, se vsa drevesa počasi počasi, tako kot povesijo, kot bi vaše ptice povesila krila, spustijo veje proti tlom. In kot bi vsaka vejica bila mehkoča. Mehkoča, s katero prekrije tla.

Drevesa bi lahko nekako primerjal s podobo vaše, približek vaše vrbe – vendar so veje tako zelo mehke, tako zelo gibljive in šelestenje, ki se sliši, kjer je cvetenje, kjer je zelenje, je nepopisna pesem, ki jo rad poslušam vsako noč in ves dan.

REKA JE ENERGIJA VSEH ŽELJA

Ko pogledam iz Svojega domovanja, vidim svet dežele, ki je pravljica.

Zelo velikokrat ali večino časa prespim pod drevesi. Ob sotočju dveh rek, dveh rek, ki se nežno stekata skozi Mojo graščino.

Reka, ki je živa, ki je živa pesem kristalnega zvanenja, ki je tako zelo bistra in čista, da se vsako bitje lahko pogleda kot v zrcalo in vidi svoj obraz.

Dekleta bi se brez težav ličila v njej! Takšna je v kristalu, ko pogledate iz vrha na njo ali od strani ob njo.

Vendar, v notranjosti te reke je živa energija, je živo bitje Matere Vodovja.

Boginja Vodovja, ki se vedno znova, ko se pripravi polna luna ali se izlušči prazna luna, vedno znova vzdigne energija kot sopara, kot bi se nešteto milijonskih kapljic, rosnih kapljic, dvigovalo, se vije nad njo in pleše, poje in šelesti.

Zakaj šelesti?

Ker lovi dih vetra in dih zelenja!

To je nekaj, česar pri vas, žal, več ne poznate. Živa energija, ki je v Naših rekah ali v reki Mojega domovanja, je vladarska reka ali energija vseh želja. Lahko bi dejal, da vam izpolne ali pokaže vse, kar si srce poželi.

Pri vas imate tisto: »Zrcalce, zrcalce na steni poglej, katera najlepša v deželi tej!«

Pri Nas pa bi namesto tega lahko dejal: »Draga reka, Moja reka, poglej, kje je Moja Ljubezen?« In točno se vidi odsev v reki, ki je biserna, zelena, bela, modra. Pod težo sončnih žarkov ali lune preoblikuje svoj sijaj.

Reka, ki zmore iz sebe izdahnuti kapljevine, se iz kapljevini pojavi Boginja, ki vam pomaga, če jo potrebujete.

Pri vas so reke, več ali manj, skoraj usahnile. Skoraj otopele. Žalostno, koliko rek imate, koliko vodovja imate in vse je prazno in nično.

Šele, ko se pričnete povezovati z vodovjem, ko energijo spuščate v vodovje in opazujete vodovje, prične počasi počasi se energija zbujati in se prepletati in povezovati z vami. Zato poskušajte večkrat občudovati bisernico vašega tekočega stanja.

Vendar, pri Meni tega ni potrebno! Ker **občudovanje je življenje**. To je nekaj, kar je Meni najlepšega.

MEHKOBA TRAVE

Vendar, v zgodnjemu jutranjemu času je mehkoba naše trave tako zelo posebna, da vam ne Morem opevati.

Trava je močno zelene barve. Preko noči rahlo pomodri. Proti jutru ozeleni. Preko noči je vsaka travnata bilka ovita v vodovje sopare. Kot bi nekako ivje bilo preko nje, vendar gladko in spolzko.

Iz zraka se trava hrani, ne iz korenin. Iz modrikaste barvitosti, kjer preko noči ona navidezno spi.

V jutranjem času, ko prične sonce vzhajati, se speča vodna struktura, ki je okoli vsake bilke, vsakega zelenja, vsake rastline, počasi raztopi. Nastanejo drobni biserčki. Okrogli kot žogice. Čisto mali. In ko stopite na takšno travo, v določenem trenutku, nekaj minut, padajo biserčki na tla. Kot bi kapljica za kapljico padala na trda, čvrsta tla.

Vendar, padanje teh biserov je tako mogočno, da srce želi biti ves čas z njimi. Ves čas v njihovem objemu. Ves čas v nečem, kar je dom.

In najrajši imam ta jutranji čas, ko se stečem po travi in pod Menoj, pod Mojimi prsti, pod Mojo kožo pokajo kapljice. Zvok je nekaj, kar Mi privabi smeh na obraz. Kajti, to je tako lepo, kot bi kristalčke ob kristalček nekako trli in oddaja zvok.

Kapljice so rahlo trde in se ne stopijo takoj. Kot bi približno po vašem ivju hodili, ampak so tople. In vsaka kapljica, kjer se dotakne druge kapljice, je tako, kot bi zvonček ob zvonček udarjali.

Če se veter steče preko njih – si predstavljate ta zvok? Kjer vse, vse, nekaj minutk tako poje in žvenketa. Nekaj, kar poboža dušo, srce, vsakogar.

Prišleki, ki so bili del tega popotovanja, so bili očarani nad to čarobnostjo. Še bolj pa so bili očarani in osupli, ko se takšne kapljice pričnejo stekati na tla, se drevesa počasi razpirajo v širino in navzgor, kot bi se zbudila. In se zbujejo.

In tisti čas, to potraja približno v vašem času petnajst, dvajset minut, je Mati Narava tako, kot bi se počasi, mogočno odpirala za vsakogar.

In takrat, v zaključni fazi, ko se zadnji, zadnja veja, zadnji listek, zadnji cvet postavi pokonci, se za nekaj trenutkov drevo, tako kot otrese vodovja.

In tisti zvončki, ki se slišijo kot zvončkljanje, je nekaj, kar Me vedno znova do solzá nasmejá. Zakaj?

Ker prav tedaj rad stojim pod temi drevesi in takrat vse kapljice iz drevesa padajo na Mene in se ujamejo na Moje lasišče, na Mojo kožo.

Takrat se potrudim, da se vsak lasek ovije okoli takšne kapljice, okoli takšnega bisera in v Svojih laseh ali v Svojem, hm, kako naj se izrazim – gozdičku?, pričnem teči in postopoma, postopoma prenesem vso to vodno stanje do kraja, kjer običajno spijo točno tisti, ki so največji pospanci.

To so nočna bitja nočnega življenja, ki v jutru spijo ali zaspijo. To so bitja, ki se vedno znova stisnejo ob skalovje, kajti radi imajo hlad. In ker Sem malce nabrušen, **skočim vsako jutro na**

eno skalo in spustim lasišče, da kapljice padejo na točno tiste kosmatince, ki trdno spijo sredi najlepšega jutra.

Takoj se zbudijo! In včasih se skoraj ujezijo. Vendar, hitrih nog Sem rad naokrog.

VSAK CVET JE BOŽANSKI CVET

Ko se kapljica zadnja razpusti, se jutranji cvet vsake rastline, vsake bilke, tudi zbudi. Takrat se pričnejo cvetovi odpirati. In vsak cvet je božanski cvet.

Nekatere rastline Sem ustvaril Sam. Sem se igral in poigral. In so rastline, ki so velike več metrov.

Sem ustvaril cvet, ki je tako zelo mogočen, da bi lahko dvakrat ali trikrat zlezel vanj in se pokril. Ampak, njega Sem ustvaril na sredi vodovja, da vsakdo pa le ne more do njih!

In prav v njih Sem namestil posebne punčice, posebne palčice, ki so tako zelo male, da se v vsak pelod zavijejo. V pelod, ki je polno in polno in polno dolgih paličic, ki je na vrhu podoben vaši mačici – kosmat, mehke.

In one se zavijejo, sredi noči, v vsaka v svoj pelod in izgledajo kot bube. Kot bi približno lahko dejali, da se pri vas metuljčki zabubijo. Tako one spijo. In na vrhu peloda, kjer je mehko, imajo one to za spati.

In vsako jutro – to je Moj obred!, jih pridem buditi.

Kako jih zbudim? Da pihnem v njih. In ko se ena prebudi, se v trenutku vse zaiskri.

Si predstavljate? Izgleda tako, kot bi bil en moški in tisoče in tisoče deklet, ki so zaljubljene vanj. Prav blažen Sem!

In v trenutku, vse te male palčice, priletijo na Mene. Kajti, imajo krila. Vsaka je določenega barvila. Niti ena ni drugi enaka. So si pa podobne!

In potem Sem poln njih samih.

Ne štejem poljubov, ki jih dobim. Sem blažen. In nekaj minut samo stojim.

Seveda, izvem vse novice domačega kraja. Tako podobno kot pri vas, ko greste k sosedom v vas.

In po nekemu času, ko se z njimi pogovorim, slišim vse novosti sodobnega časa, jih znova zapustim.

GOSPODOV TOK DNEVA – JUTRANJI ČAS ZA TEK

Takrat si nekaj ur vzamem časa za tek. Tečem in tečem in tečem in tečem. Kajti mehko naših tal je podobna, kot bi stopali v vaš mah.

Si predstavljate?

Je trava, ki je mahasta, a hkrati polna. Je čvrsta in hkrati mehka. In v temu času točno vem, kje Smem teči. In tečem prav tam, kjer nihče ne spi, da koga ne bi morda pomendral.

Točno so Mi pustili prostor, kje Smem teči.

Vendar, v zaključnih nekaj, bi dejal vaših kilometrih, se vse živalice pričnejo zbirati ob poti in pričnejo delati pot. Na koncu, zadnjih nekaj metrov – nekatere sto metrov vašega primerjalnega časa, nekatere že kakšnih nekaj kilometrov, tečejo z Menoj. Tiste, ki so malce bolj izvirne in bolj počasne narave, podobne vašim lenivcem, so v zadnjemu metru na prvem mestu.

Saj veste, predno Jaz pretečem 55 kilometrov, naredi ona nekaj malega. Ampak je vedno zmagovalka! To imam najrajši, ker je tako, kot Moja stara babica. Izgleda kot Moja stara babica, ki jo, žal, nimam.

Ampak bitje, ki je malo, ki je kosmato, ki je podobno vašemu lenivcu, Me ima vedno tako neskončno rado, da se Me vedno znova oprime kot zmagovalka. Kajti, ko Jaz pritečem na cilj, je prva, ki Mi da roko – tako zelo poočaasii. In ne Morem kaj, da jo ne bi vzdignil. In ker jo dvignem, je pred Menoj, je zmagovalka! Iznajdljivo!

ČAS ZA ŽIVALI

Nato si čas vzamem za živali.

Ko bi vi videli, koliko Mi imajo za povedati! Kaj vse se dogaja v gozdu! Kakšna nova soseda prihaja. Kakšna nova lepotica je prišla iz enega kraja v drugi kraj. Ne morete si misliti, kakšen klepet!

In Sem obdan z njimi in čakam, da se skramljajo, da Mi povedó vse novice in vse, kar jih v radosti teži.

V Našemu svetu ne poznamo bolečine, ker ga nihče ne ustvarja oziroma jo ne ustvarja, da Bom pravilno prevajal.

V Našemu svetu je harmonija, kjer živali z živaljo živijo.

Nimamo takšnih mesojedih živali, ki bi dejali, da lovijo plen, da lovijo drugo žival, da bi se nahranile. Nikakor ne!

Kajti živali, ki so nekako mesojede živali, se hranijo z iztrebki tistega, kar nekateri izpustijo. In se hranijo s posebnimi rastlinami ali plodovi, ki dajejo priokus mesa.

Saj veste, pri vas so kakci takšni, da se malce zapackajo. Pri Nas pa določene živali proizvajajo takšne kakce, Bom dejal, ki so čvrsti in dišeči. In z njimi se hranijo.

V Našemu svetu ali v Mojemu Kraljestvu še ni žival pojedla živali. Zato ne Morem dejati, da Sem tudi Sam kdaj pojedel kakšno žival. Nikoli in nikdar, ker nisem ustvarjen za to!

Ljudje ste drugačna bitja. Ste drugačna mešanica. In telesa so živalska, zato pač uživate tudi meso. Zavisí, katera podlaga je v postavitvi vašega dela!

Ko je nekajurni klepet in nekakšne sveže novice ali TV dnevnik, kot pri vas, pri Nas v živalskemu svetu končan, dobim kočno priložnost, da se poslovim.

Tedaj postopoma pridem do skalovja, do pečine, kjer bi lahko dejali, kot bi vaše klife imenovali. Takšna pečina je. In nekako pretečem v določenemu času do te pečine.

Teško je Naš čas ovrednotiti z vašim časom, ker približno tri dni, bi dejali Našega časa, je en vaš dan. Ne noč, ampak dan. Tako zelo počasi imamo vse skupaj.

PLAVANJE V OCEANU

In na koncu take pečine, se Jaz počutim doma. Kot bi dejali, nekaj stometrška pečina, se Jaz vržem iz nje v Naš ocean. In plavam, včasih tudi nekaj dni. Običajno pa nekaj ur.

Življenje vode Me je osupnilo vedno znova in znova, kajti življenje tam je počasneje. Vsa bitja so nekako bolj umirjena, manj klepetava.

In zelo rad obiščem vodne Sampane. Pampače so nekako podobne vodnim deklicam vašega stvarstva, vendar ne s tako ostrimi zobmi, ampak z velikimi očmi, ki so vedno radovedne in se rade dotikajo vsakogar, ki jim pride na obisk. Z njimi rad nekako plavam. In z njimi se rad potepam.

Običajno se nahranim iz njihovih rastlin, kajti morska hrana njihovih trav je tako zelo mogočna, da zaradi njih, ki so podobne kot nekakšnim vašim algam, so Naša okostja tako zelo čvrsta in bela, da so nezdroljiva.

In novinci, ki prehajajo v Naše svetove, nekaj časa se hranijo, prav zavestno, s takšnimi rastlinami, ki jih prav one nekako podajajo na površje iz vodne strukture, da se njihovo okostje okrepi.

Si predstavljate, da bi se vi lahko takole nahranili in nekako imeli takšen privilegij, da bi dejali, da imate nezlomljivo okostje?

Vaša sodobna znanost ali tehnika in tehnologija bi vas zagotovo uporabila in obrabila!

Vendar, kakorkoli že.

Ko se nekako naužijem in nakramljam, končno, na drugi strani morja, ki je zelo slano – na nekaterih delih tako zelo slano, da so narejeni kristalčki, ki se svetijo sredi sonca.

So tolmeni sredi morja, kjer so nekakšne, tako kot bi se na niti teh zelenih travic prijele in zgostile slane kristalne energije.

Si predstavljate, da imate ogromne, ogromne tanke zelene niti, na katerih so biserčki iz soli in so nezdroljivi? **To so kristali, ki jih mnogi radi iščejo, kajti dajejo tudi čas nesmrtnosti, nesmrtnega tkiva.**

Vendar, Jaz tega ne potrebujem! Že Sam Sem nesmrten. Si predstavljate, da bi užival še takšne kristale? Ja, kaj bi potem? (smeh) Bi presegel morda Sam Sebe!

Vendar, čarobnost teh paličic, ko jih obsije sončna svetloba, je nekaj božanskega.

In takrat rad hodim po tleh, po vodni, pod vodno gladino. Kajti, diham na prano. In vedno znova, **vedno znova se sprehajam in uživam v svetlobi lesketa, ki izgleda tako kot vaša višja zlata daritev po strani Jezusa.**

Svetloba, kjer se lomi energija sonca skozi njih, je tako zelo lepa in tako zelo nežna, da bi to privoščil vsakomur. Kajti, prav ta mehkoča tegá vas tako umiri, pomiri in nadgradi.

Če primete takšen kristalček, en kristalček in ga ne odtrgate, ker niste s tem namenom, da bi trgali kristalčke, je kristal tako približno velik, da izgleda kot bi z dvema svojimi dlanmi oprijel en takšen kristal.

Raste zelo počasi. Milijonska leta potrebuje, da zraste.

Vendar, ko se ga posameznik dotakne in ga rahlo, rahlo zavrtinči v spirali, znotraj zapoje. In poje tako kot nekakšen šepet zvoka. Kot bi zvonček v lesu imeli, tako se sliši to zvonjenje.

In ko zapljuje val, ko val premakne to zvončkljanje, ko se sliši vse naokoli, je to tako, da se včasih preprosto uležem in samo Sem. Ne želim zapuščati vodovja miru, tišine in spokojnosti.

NA PLANJAVI JE GOSPODOV DOM

No, in ko se prenajem takšnega zvončkljanja, počasi počasi izstopim na drugi strani našega morja ven na planjavo. Planjava je kraj, kjer Sem doma.

Na tej planjavi je polno dragega kamna. Pesek, ki ni pesek, ampak so drobni, okrogli ali ovalni kristalčki, podobni vašim izdolbenim diamantom, če si predstavljate, ki so, ne kot kapljice, ampak gladki in ovalni.

Vse polno je tegá. In znotraj so topli, zunaj so hladni.

Ko jih malce premešate, se temperatura prilagodi vam. In če se malce zarinete v notranjost samega kamna ali teh dragih kamnov, lahko naredite sebi posteljico ali sedalo, je to najbolj zdravilna energija za vse in vsakogar.

Celo bolhe rade prihajajo na to.

Si predstavljate, bolhice, ki se rade nekako ogrejejo, ne napadajo živali, se ne pretakajo preko živali, ampak se združijo v roj in se zlivajo kot nekakšna kača, ki se giba v vetru in se greje. To je njihovo crkljanje in hranjenje. Kajti vibracija samih kristalov je tako zelo mogočna, zdrava in polna, da živali ne potrebujejo krvi, da bi se hranile iz krvi.

In živali, ki so od drugod prenesene k Nam, Smo jih močno prevzgojili. Nismo pa jih trpinčili ali uničevali. Nismo takšni. Smo kreatorji!

Vse, kar je drugačnega od Nas, vse kar je drugačnega od Našega svetá, Nam je izziv.

Saj veste, ko se nekaj ne da, ko je nekaj strašljivega in nesprejemljivega, Smo Mi Tisti, kako bi nekaj naredili lepega in ljubkega.

Tako Smo imeli eno Dekle na obisku, ki je dejala: »Bolhe! No way! No, no, no, no!«

In bolhe so dobile krilca. Krilca. Ampak samo zato, ker je Lanjuša dejala, da morajo imeti modra krilca. In Naše bolhe so kosmate in rahlo rdečkaste barve in imajo modra krilca.

Ne boste verjeli, težko boste vedeli, da so bolhe, dokler je ne boste dali na prstek. Ampak vam nič ne bodo škodovala, ker se samo preganjajo po toploti teh kristalov.

In ta plaža je namenjena prav njim. In zelo malo je prišlekov, ki želijo biti tam.

Kajti na drugi strani, nekaj sto metrov proč, so kristali čisto, čisto drobni.

Tja potem, po običajno po nekemu počitku in sanjarjenju rad odidem. Tam hodim po drobnih, okroglih kamenčkih, ki niso kamenčki, ampak so školjkice, ki so vedno znova, tako ko stopi nekdo na njih, se zbudijo.

Si predstavljate, da izgledajo kamenčki tako kot vaše želvice, ki se skrijejo. In ko jih vi premaknete, kamenček se prične razlivati ali školjkica in se prične gibati. Prav, ko jih zmotite, se one zbudijo in postanejo lačne. In gredó v vodo in se hranijo. Nato se znova sončijo.

In če jih nihče ne premakne, tudi nekaj tisoč dni, preprosto lebdiyo, lahko pa trdno zaspijo in se druga na drugo narinejo in nastane skalovje.

Iz njih nastajajo gore. Iz njih nastajajo pečine. Simpatična bitja!

In vedno znova poskrbim, da jih malce malce pregibam ali prebudim.

MESTO VILINOV ALI PRIŠLEKOV

Ko se z njimi dovolj naigram, šele tedaj počasi odidem drugam. Odidem v mesto, v naselje, kjer se družijo Vilini ali prišleki.

Čas druženja z Vilini je nekaj neopisljivega. Tako zelo Čistih Bitij, ki so prišli od drugih planetov k Nam in sobivajo z Nami, je nekaj, kar Me vedno znova nasmejá.

Zakaj?

Vilini so navidezno tako zelo nedostopni. Poskušajo biti trdni, kajti so navidezni vojščaki. V resnici pa jih je sólo eno veliko srce. Vendar so požrtvovalni in predani.

Vendar, zakaj rad zaidem k njim?

Zato, ker se oni radi družijo – plešejo, pojejo in rajajo. Ustvarjajo razne igre in ustvarjajo projekte za druge planete.

Ko se jim pridružim, Me že lakota mine. Kajti, toliko je vsega, kar Mi pokažejo na dnevni bazi, ker so Moji poročevalci. **Oni Mi poročajo, kaj se kje dogaja, kako se dogaja. In njihovi predlogi so običajno skorajda stoočstočno zelo zanesljivi.**

Med njimi ni izdajalcev. Med njimi ne najdete nobenega, ki je nasprotnik. Tudi so takšni, ki izrazijo mnenje, ki je drugačno od drugega. Vendar vedno tehtamo in razglabljamó, kaj in kako.

Tu padajo največje odločitve. Ko sedimo na travi, kramljamo ali pojemo, se odločamo za največje projekte, kam se Bomo premaknili, kje Bomo kaj reševali in na kakšen način bomo h komu pristopali.

Tu padajo tudi odločitve, kje bodo nastajala nova naselja za privržence in kakšna bodo. In imajo izjemne predloge in izjemne odločitve.

So globoko cenjena iz Moje strani. In tisti, ki živijo ali sobivajo z Nami, so neopisljive radosti. Kadarkoli se odločamo, da odhajamo drugam, na katere planete reševati ali razreševati, so zanesljivi. In zato so Meni neprecenljive vrednosti.

GOSPODOV ŽIVALSKI VRT

Ko naredimo projekte kaj in kako, se običajno končno vrnem domov. Grem v Svoje domovanje, kjer imam Svoj živalski vrt.

V Mojemu živalskem vrtu, če se sploh Smem izraziti tako, ne vidite konca, ker je pol planeta samo za živali, ki so prenesene k Nam.

To so najbolj oskrunjene živalske vrste, ki so bile iztrebljene, ki so najbolj poškodovane, ki so bile najbolj ranjene.

To so živalske vrste, ki jih je, med njimi, tudi človek izgnal ali pognal tako daleč, da so se odmaknile ali izginile iz vašega sveta.

Takrat vstopam v njihov svet. In takrat namenim vedno znova kakšno vzpodbudno, kakšno celitveno energijo, kakšno lepo Besedo.

Predvsem pa rad pojem.

Petje z njimi in mukanje vaših krav Me zmeraj in vedno znova nasmeji do solzá.

Ko so pa tako simpatične! Ko pričnem peti, pričnejo one mukati. In ko mukajo in te gledajo, ma ne moreš nič drugega, kot da se smejiš. Kajti, tako simpatičnih živali kot so vaše krave, ni bolj, nekako, kako naj se opevam, nasmejanega bitja od njih samih. In nič drugega ne delajo kot mukajo in se pasejo.

Vendar, druga živalska vrsta, ki mi je iz vaše strani zelo zelo draga in mila je pravzaprav vaša divja svinja.

Ta je krvoločna. Tako zelo krvoločna, ko ima otroke ali mladiče, da se rad nekako skrijem za drevo in jo malce jezim. Točno ve, da ne sme pristopati, dokler jo Jaz ne pozovem.

Imam eno divjo svinjo, ki Smo jo odnesli od vas k Nam. Zakaj?

Zato, ker so jo neki lovci močno obstrelili in jim je pobegnila. In Smo jo odnesli proč od vas. Smo jo zacelili. Ampak je vsa prestrašena. **Z njo Bom zagotovo preživel še kar nekaj časa, da se bo umirila in pomirila.**

Ne želim uporabljati Naših tehnik in vstopati v misli. Želim, da žival postopoma se naužije Našega diha, Našega utripa, Naše umirjenosti in Našega življenja.

Živali, ki so prenesene iz drugod, so drugačnega karakterja.

Imamo ogromno živali, ki prihajajo iz Kankatrine.

To so tako razigrana bitja, kot so vaše pande, vaši medvedki. In ko Me vidijo, si predstavljate, da tisoče medvedkov priteče k vam in se vrže na vas. Saj se ne morete premikati! In eden preko drugega lezejo, da bi prišli do Mene.

In ker imam izjemno dolge lase, se vedno radi igrajo z njimi. Niti ena žival Me ne cuka! Vedno znova pa radi, radi navijajo Moje lasišče. Tako zelo simpatične so in tako zelo kosmate, da bi jih lahko uporabil za vzglavnik. Ampak jih ne!

GOSPODOV LJUBLJENČEK – PITON

Ko se končno, končno nacrkujemo in ko pozdravim, več ali manj, vse živali in se nekako odpravim proti domu, Me običajno spremlja nekaj stometrski piton.

Piton je tako, kot bi dejal, avtocesta za vas. Tako zelo širok, obilen, da ni junaka, ki bi se upal približati! To je Moja najljubša žival. Resnično!

Ko se on ovije okoli Moje graščine, ni junaka, ki bi vstopil vanj! Ne rabim nobenega čuvaja! Le njega. Ampak, ga ne uporabljam za to, da bi Me čuval, ampak zato, ker Me ona ljubi. Pravi, da je predana Meni. Morda Sem na nek način zato še vedno samski, ker ne spusti nobene blizu?! Kdo bi vedel? Morda se Bom moral odseliti ali premakniti k vam, da si Bom lahko izbral kakšno za svoje srce. No, malce šale, malce zares!

Ta piton je piton, ki je rasel z Menoj.

Si predstavljate, da imate kačo, ki je dolga, ne sto, ampak nekajkrat po sto vaših metrov? Si predstavljate, da imate ob sebi avtocesto? Si predstavljate, da ne vidite čez, ker je tako zelo obilna? Pa ne zato, ker bi jedla, ampak zato, **ker je tako zelo stara in v sebe nabira vse tiste kače, ki so nekoč že izdahnile. Shramba je za njihovo energijo.**

In ker Mi je tako vdana in predana, ostaja in Me vedno čaka.

In si predstavljate potem, ko Sem enkrat pripeljal Našo Lanjuško v Moje domovanje in ko je to ubogo Dekle spalo v Moji postelji, Jaz pa Sem zunaj nabiral sadeže, ko je to Dekle videlo to čudo. Sem pomislil, da ne bo ostala niti ena dlaka več na Njej, tako zelo se je drla, kričala, da je na koncu od obupa hlastala za zrakom.

Zabaval Sem se. Vendar Sem vedel, da ji kača ne bo naredila nič. Ampak niti notri, niti ven! Tako bi tudi vi lahko stali tisočletja in se ne bi premaknili! In sedaj recite, če nimam dobrega čuvaja! Nihče ne pride nepovabljen! Vedno lahko pridete samo s povabljenim, dobrodošlim energetskega tokom.

No, in ko pridem domov, Sem običajno postavljen, da kramljam z njo.

Poročam ji vse novičke tistega časa, tistega dneva, kar Sem jih doživel. Jo malce pobožam, jo pocrkvam, jo poljubim in odidem. In ona ostaja in čaka.

ODMIK V DRUGA KRALJESTVA, SVETOVE

In takrat se običajno odmaknem v druga Kraljestva ali v druge svetove, kjer delam, kjer pomagam, od koder razvijamo tehnologije, da sestavljamo nazaj vse tisto, kar rušijo vsi tisti, kar so daleč od Našega časa odšli od Nas.

Si predstavljate?

V vašemu svetu uničujete, rušite, ugonablimate, ubijate – Mi pa sestavljamo, kot bi imeli sekundno lepilo in zlagali skupaj in koščke in koščke in koščke. In ločujemo in sestavljamo in postavljamo in delamo projekte reševalne akcije.

Tako zelo zabavno je to, ko skozi takšno postavitev odkrivamo čudo čudes.

Živalske vrste so izjemne vrste! Na drugih planetih so ustvarjali izjemne živali. Nekatere so tako zelo posebne, da Sem se jih še Sam malce, tako kot prestrašil, ker nisem vedel, ali so živali ali tisto nekaj, kar bi pri vas dejali stvar?

Vendar, z njimi Smo se največ hecali, a jih nismo pomešali med Naše živali zato, ker še niso pripravljene. Smo jih pa nekako postavljali in zlivali nazaj in jih dali v posebne prostore vodnega stvarstva, kjer jih učimo in izoblikujemo. **Predvsem jih učimo simbioze in prijateljstva, sodelovanja in ne ubijanja.**

Kar zahteven projekt, ko se polotimo tistih, ki niso ravno v smeri srca!

VRTINČENJE POLNE LUNE

Vendar, ali veste, kaj je najlepše v Našem času oziroma na Našem planetu ali Mojim Stvarstvu, kjer Jaz živim ali domujem?

Na vsako polno luno se luna ponoči vrtinči. In ko se vrtinči, se lesketa, prasketa. Kot bi iskricice od nje odpadale neznano kam. In celo noč in celi dan se vrtinči in se počasi umirja, da potem znova sebe spravi v težo ene gmote ali gostote.

SONCE

Najlepši pa je dan.

Si predstavljate? In vi imate sonce, če imate srečo, sveti na vas. Če nimate sreče in imate zapredeno nebo ali oškropljeno nebo, potem ne vidite več niti sonca, niti lesketa.

Pri Nas imamo lila modro nebo, na katerem sveti sonce.

Vsako novo uro se sonce, navidezno na eni strani obrne. Tako, na vsako drugo uro se dvakrat obrne.

In če Smo pozorni, kar zagotovo vedno Smo, pogledamo na sonce in vidimo, kolikokrat se sonce na mestu obrne. To pomeni, koliko je ura ali kolikokrat je tekom dneva sonce sebe premaknilo.

Torej, tako vemó koliko je ura, če ne uporabljamo Svojega instinkta, Svoje znanosti ali Svoje popolnosti.

Vendar, sonce je tako, da v večernem času, ko prične počasi počasi zahajati, se njegova svetloba spusti kot pajčevina na Nas in med Nas.

Takrat nastanejo svetlobne niti sonca, kot sončni žarki, ki prosto se gibajo in izgledajo tako, kot bi se lasišče mehko gibalo in pretakalo po nebu vse do tal.

Nastane takšna rožnata energija, ki je tako čarobna in se vedno znova svetlika in postavlja v postavitvi, v kateri je res prava pravljica.

Ko sonce zaide in ko kroglja potone, nad njo ostanejo laski.

In ti laski so samostojni in večkrat se gibajo sem in tja. In po sončnemu svetlobnemu sijaju, se pravi, kot bi vaša Morsova abeceda bila postavljena, Nam sončni žarki povedó vse, kaj se dogaja okoli vas.

Sonce, bi lahko dejal, da je prišepetevalec, kajti sonca se med soncem povezujejo in Nam prišepnejo vse, kar se dogaja med vami. Brez Naših aparatov vemo vse. Brez Naše znanosti, povezovanja, intuicije in modrosti vemo vse.

Ampak, zakaj prisluhujemo naravi?

Zato, ker jo spoštujemo! Ker se trudi, z ljubeznijo, prenašati do Nas in med Nas vse novosti.

In ves čas vemo vse od vsakogar. Kajti, Sonce izgleda tako kot pahljača, ko potone in izdaja določene signale.

Noč, ko tone, se potaplja med njih in se ovija okoli njih. In tako tok dneva sonce preda informacije, vso pomembno stanje, kar se je dogajalo preko dneva preda noči, luni in moči.

OB ZAKLJUČKU DNEVA SE POKLONIMO SONCU

To je tako, kot pri vas, če si, seveda, vzamete čas, ko vi nekako preko toka dneva živite in se radostite ali pa jočete in trpite, se ob zaključku dneva lahko poklonite soncu.

Lahko gledate v sonce, ki zahaja in razmišljate o toku dneva, kako je bilo – od začetka pa vse do konca. Takrat se olajša vaše stanje. Takrat se zbistrijo vaše misli in nočno spanje je umirjeno.

Nihče ne prihaja k vam, da bi pregledoval vaše dogodke, ker ni potrebno!

Kajti, prav sonce, svetloba prenese in odnese vse tisto, kar je bilo prav ali morda tudi ne ravno prav.

NOČNI ČAS

Sredi noči se zbudijo nova bitja.

Na različen čas se prebujajo nove rastline, ki so preko dneva speče in zaprte. Preko noči pa se zaradi diha noči pričnejo prebujati in odpirati.

Različne rastline oddajajo različno svetlobo.

In skorajda bi dejal, da ne potrebujemo zvezd, ne potrebujemo lune, ne potrebujemo ničesar, da bi svetilo med Nas.

Naše cvetje, Naše rastline na različnih področjih svetijo in oddajajo svetlobo. Celo prijetno toploto! Kajti, preko noči se v te cvetove zavijejo razne živali, ki lahko spijo ali dremuckajo, se hranijo ali nahranijo iz njih.

Si predstavljate, da imate vse polno različnih cvetov, pelodov, pereščkov, ki se različno lesketajo?

In ko ponoči prične nastajati vlažnost, se one nahranijo. In ko na njih dejansko nastajajo vodne kapljice, se v tej svetlobi lesketajo in čarobno umirjajo svet okoli sebe.

To je tako zelo mogočno, da lahko ure in ure prebedim, presedim in uživam in meditiram. Ne potrebujem nobenega vašega radia. Ne potrebujem ničesar! Kajti, ta lepota je lepota, ki bi vam jo rad pokazal, rad namenil. Kajti, to je tisto nekaj, najbolj čarobnega, najbolj popolnega, najlepšega, kar si človek sploh upa misliti.

Nekaj takšnih delčkov so nekateri, ki so ustvarili določen film Avatar, prenesli k vam – samo za priokus, da boste vedeli, kaj obstaja v svetovih drugje.

Tudi pri vas so kakšne rastlinice, ki morda oddajajo določeno svetlobo. Bolj imate nekako prvomajske, te male bubike, ki nekako svetijo in se lesketajo kot kresničke.

Pri Nas je tega vse polno. In nikoli, nikoli se nihče tega ne naje ali prenaje, kajti vsak trenutek je čaroben, miren in spokojen.

PRVOBITNI PLANET

Vsi Tisti, ki Smo ostali na temu planetu, večina Nas je ostala moških. Ženske so bile Tiste, ki so se v času praznika, tako, kot Smo že opevali pred časom, prenesle drugam in praznovale ženske dneve ali praznike.

Zaradi zavisti drugih, so Naše planete izničevali, uničili in spravili v eksplozijo.

Uspeli Smo ohraniti prav ta, Naš prvobitni planet. In še enega, malce oskrunjenega. Ampak Smo ga uspeli skriti in zakriti.

In to je nekaj, kar imamo ohranjeno. Zato, ker je to prvotni planet, nanj ne spuščamo vsakogar. So zelo redki, ki vstopajo nanj.

To je eden izmed najpomembnejših planetov, ki je energetska hrana za vse planete, ki se gibajo okoli Nas.

Tako kot imate vi zemeljski planet, zemeljski svet, v kateremu imate še en planet – imate svojo luno, imate svoje sonce pod skorjo Zemlje, dragi moji, se pravi, in je vir hrane za njih same. Enako imamo Mi, ampak s to razliko, da Našo energijo delimo med vse. Vse planete, ki Smo jih na novo nazaj ustvarili in jih povezali.

DREVO MATERE ŽIVLJENJA

Zato imamo drevesa, ki so tako zelo mogočna, da bi približno 27 odraslih vaših ljudi se moralo prijeti za dlani in bi komaj, komaj obkrožili drevo. Ampak, to je le eno in skorajda najmanjše.

Največje drevo je tako mogočno kot je mogočen Moj dom – drevo Matere Življenja. To je Moja Mati, tako ji pravim. To je drevo, ki je blizu Mojega domovanja, Mojega skalovja.

To je drevo, ki ima kot nekakšne pelode zlite in je podobno kot vrba, ki se giba. Si upam trditi, da je njeno deblo tako veliko, da nimate takšnega gradú na Zemlji, tako zelo mogočnega, da bi se lahko v velikosti primerjal z debelino ali veličino samega debela. Malce za primerjavo, da boste lahko vedeli.

GOSPODJE SO VELIKO VEČJA BITJA OD NAS

Kajti, Mi Smo veliko večja Bitja, višja Bitja od vas.

Če vam prišepnem, da Sem nekoč, ko Sem pričel spoznavati vaš svet, imel priložnost spoznati Lanjuško, to, ki je vam odprla Naš svet, je bila Njena zasnovnica ali Ona Sama tako majhna, da Mi je bila tukaj na prstu, z rokami in nogami obvita in Sem jo moral takole gledati, kot malo bolhico. Tako majčkена, majčkена je

bila.

In bolj, ko je rasla, bolj, ko je zorela, bolj je postajalo odraslo Dekle. In danes je tako velika, da če bi dal Njeno velikost ob Sebe, bi dejal, da Mi pride zelo malo, malo premalo, malo prenizko.

Pa ne zato, ker ne bi imela energije, da ne bi zmogla zgostiti Svoje energije v novo telo, ampak zato, ker je tako velika nastala le zasnovnica, brez podlage, brez davnine.

Davnino Smo uporabili za Njeno Telo.

Tako, da, v bodoče bo nekaj, kar vam bo marsikomu nekako spodnašala in prinašala zaroseno oko.

Ampak, ne zato, ker bi bili zavistni. Človek ni nikoli zavisten! Človek ni nikoli neprivoščljiv! Saj ste biseri, kakršnih ni na planetu v obstoju nikjer.

Človek je sama ljubezen. Človek je tisto nekaj, kar je nekoč že bil. Vendar, saj veste, včasih je potrebno malce zavihati rokava, da se znova poberete nazaj, da se znova najdete in preoblikujete.

ŠESTINDVAJSET PLANETOV JE PRIPRAVLJENIH ZA NAS LJUDI

Šestindvajset planetov smo povezali ob Naš planet, ki so planeti, ki so odprti tudi za vas. Ne samo za tiste, ki so že premeščeni.

Človek je zadnja vrsta, ki se premika k Nam. In ne zato, ker bi bil zadnje živeči, ampak zato, ker je najbolj, najbolj počasne rasti, Bom dejal.

Zakaj pravim rasti?

Ker tako zelo POČASI rastete v srcu. Pa tako zelo preprosto je vse to.

Zakaj mislite, da imate tako malo malo občutka za srce, za ljubezen, za čut?

Zelo preprosto!

Ker ste izgubili sebe!

V Našem svetu si vedno znova vzamemo čas za sebe.

V vašem svetu pa si vedno znova vzamete čas za sistem, za vse, kar zahtevajo, za vse, kar vam krojijo. In zato vam primanjkuje časa.

Vsega bi bilo dovolj, tako časa za sistem ali za druge kot tudi za sebe, če bi se zmogli nekako izjasniti, če bi se upali spregovoriti, če bi upali dejati: »Delamo samo štiri ure, ostalo pa uživamo!«

Saj veste, delali bi s tako vnemo, s tako vnemo, da bi sistem pokal po šivih!

Si predstavljate, kako zelo bi bilo lepo?! Pa tako zelo malo potrebujete, da se premaknete in postavite naprej.

Ko boste prišli k Nam, v Naše svetove, vam bo trda predla, ker se boste morali naučiti sebe umiriti. Zato vas bomo zagotovo morali dati v posebne prostore, komune, kjer boste se ustavljali.

Kajti, v Našem svetu Nismo nagnjeni k takšnemu vrstu dela in služenje drugim. Ko pomagamo, pomagamo. Ko sodelujemo, sodelujemo. Ko naredimo projekt pa uživamo in si vzamemo prosto – za družino, tisti, ki jo imajo; za ljubljene, tisti, ki jih imajo; za druženje s tistimi, ki jih imajo. Ki jih imajo radi.

Vendar, v Našem življenju se boste morali naučiti simbioze, sožitja. Nobenega zlobnega opravljanja, nobene neprivoščljivosti, kajti v Našem svetu je za vse vsega dovolj. Le naučiti se morate sprejemati življenje z žlico, če se smem tako izraziti, ki jo lahko nesete v usta. Ne da hlastate za vsem, kar vidite in hočete imeti!

Sedaj pa pomislite na svoj svet.

Ali si vi vzamete čas in tekate po rosi? Sicer je drugačna od Mojega bisera doma. Ampak, ali si lahko vzamete čas za tisto, po čemer hrepenite?

Lahko, če izstopate iz sistema. Lahko, če se odmaknete daleč proč od sistema. Če niste več del sistema! Ampak, saj veste, **za to potrebujete pogum in željo, da želite biti samostojni.** Nič ni napák s sistemom, kajti sistem vam lahko odnaša in prinaša veliko dobrega ali pa slabega. Zависи, kaj vstavljate vanj.

Pri Nas nimamo sistema. Pri Nas Smo sistem vsak posameznik.

Ampak, vedno znova, če se nekaj dogovorimo, da se dogovorimo ob določeni jutranji rosi, da odrinemo kam ali drugam, so vsi tam in vsi uživajo že nekaj uric pred tem v naravi, z naravo in sami s seboj.

Naše življenje je pesem. Ni trpljenje.

Trpljenje so Nam povzročali drugi, ko so Nam odvzeli Naše drage, ko so izničili vse Naše planete, ki so bili v spirali povezani medsebojno. Ko so treščili v enega in poganjali v drugega. Ko so Nam uničili in odvzeli vse, kar je bilo lepega.

Mi pa Smo v zahvalo za to, njim postavili planete nazaj. Jih znova prisilili na preoblikovanje. Vam lahko prišepnem, da še dvaindvajsetkrat so naredili enako in uničili novih dvanajst planetov.

Si predstavljate, kakšna ironija? Ali Smo ustvarili dvanajst, enajst ali deset energij novega stvarstva in na to dvanajst planetov – vse so Nam zrušili. Zakaj?

Zato, ker Smo jim dajali vedno znova priložnost in možnost, da dojamajo, da **bolečina prinaša bolečino in da to ni rešitev.**

Ampak, Smo strpni in potrpežljivi.

Nekateri se niso nikoli več hoteli vrniti, ker so dojali, da jim ni pomoči in so se odselili. Zaradi svojih vedenj, svojih težav ali želj, predvsem zato, ker so bili v zavisti, niso zmogli prehajati k Nam.

Zato imate ogromno takšnih bitij okoli planeta Zemlje in zelo simpatično, če si boste vzeli čas in malce občudovali nebo, boste videli, da imate ogromno, ogromno plovil tujih stvarstev, ki pluje okoli vas.

PREJ KO SE ZBUDIMO NA ZEMLJI, LAŽJA IN HITREJŠA BO VRNITEV DOMOV

Vendar, človek, dragi človek, znašel si se v situaciji, kjer Sem bil tudi Jaz nekoč.

Željni ste vrnitve domov. Dom zna biti zelo lep, ampak ga je potrebno – ne oskruniti, ampak biti hvaležni zanj. Biti hvaležni za vsako ljubezen, ki jo imate. Za vsak trenutek vsakega stvarstva, ki ga dobite. To je tisto, kar se zbudite tukaj na Zemlji, da vam bo lažje in hitrejša pot do vrnitve domov.

Drugače boste znova in znova v nekih navideznih komunah, kjer se boste najprej naučili simbioze drug z drugim.

Si predstavljate, da boste dobili kakšno lepo sosedo, ki vam je bila skušnjava ali preizkušnja v takih ali drugačnih postavitvah in boste v istemu prostoru, istega mesta znova bivali z njo toliko časa, da jo boste vzljubili ali pa, da jo boste prenehali sovražiti. Kdo bi vedel, kakšen zapis boste prenašali med Nas ali do Nas?

Vendar, vsi tisti, ki pa boste prehajali na planete, ki so odprti za vas, pa vam prišepnem, da nekaj podobnega, kot imam Sam, boste uživali tudi vi sami.

Ampak, v Našem svetu ni trganja rastlin, ni rušenja rastlin.

No, če vam bodo rastlinice pustile, da boste naredile si kakšen venček, ne bo nič napák, če boste trgale rastlinico tam, kjer vam bodo dopustile. Vsega se boste naučile. Kajti, **na določeni površini je srce in nad srčkom si lahko naberete cvetje, tudi za v lasišče.** Nič ni tako zelo strogo in neomajno!

Ampak, spoštovanje je na prvem mestu!

OČKOV SVET ŽIVALI

Da se še za trenutek vrnem domov.

Doma ne živim sam. Ampak, v bližini Mojega Kraljestva ali Mojega doma, če se s temu lahko tako izrazim, živi Moj Očka.

Moj Očka, Ta je še večji genij kot Sem Jaz!

Na drugi strani planeta ali konca ima širino živali, ki jih ima avtohtone, prve in tiste prvobitne, ki so bivale z Nami. Nekatere so že tako zelo ostarele in stare in tako zelo velike, da bi se dinozavri z veseljem nekako spogledali z njimi. A so vaši dinozavri bistveno premajhni v primerjavi s tem, kar ima On.

Tako zelo velike živali ima, da jim Sam pride trem vrstam komaj do gležnja, tako zelo velike so.

Moja kača je mala malica za tisto, kar ima On.

Tako zelo velike vrste so, kajti, ko žival ne izdahne, kopiči energijo v sebi, raste. Preprosto raste.

In na zrela leta, da ne Bom jih užalil, pa dejal na njihova stara leta, morajo biti zelo pozorne, kje stopajo in kam stopajo. Zato ves čas klepetajo. In to so klepetalni koticiki, kjer žival premika velike noge in ves čas klepeta z drugimi živalmi in pravi, pravi: »Pazi, prihajam! Vstopam na tvoj prostor.« In se gibajo in premikajo.

Nekatere vrste so tako zelo ropotajoče se, da so prav moteče.

Ampak, ima pa eno vrsto, ki jo na Zemlji sploh še niste poznali. Bi lahko dali deset največjih dinozavrov skupaj, pa ni za enega mladiča.

Ampak, njegova šapa je tako zelo velika, da se v stopinjo od njega, lahko skrijeva oba z Očetom, pa še kdo zraven. In če se postaviva en nad drugim, je ravno približno pokrita njegova stopalna šapica ali nekakšen podplat.

Si predstavljate, kakšno vrsto ima Očka šele pri Sebi?

Ampak, to je prva vrsta, ki jo je nekoč že energetsko ustvaril Sam. Še dandanes obstaja! Mnogo vesolij je že padlo, mnogo vsega se je že nekako izparelo, preoblikovalo. Mnogo galaksij nikoli več ne bo živih.

Ta vrsta pa je še vedno živa.

Pa ne zato, ker nima sovražnika, ampak zato, ker ima ogromno ljubezni v sebi. In je tako zelo velika vrsta, da, če bi jo človek videl od daleč, bi pobegnil daleč stran od njega in od vsega.

Se ne hrani iz listov. Se ne hrani iz vodovja, ampak iz neba.

V večernemu času odpre usta, če se temu lahko pravi usta in lovi energijo v sebe, vsega, kar je soparnega. In se hrani iz kapljic, ki ponoči nastajajo.

V jutranjem času pa se to veliko bitje vedno znova zavali v morje in dela takšne izpušne pline, da se delajo mehurčki. Ne Bom dejal, da prijetno diši. Nikakor ne! Ampak je pa tako zelo zabavno, ker ves čas dela »blm, blm, blm, blm« in se res lahko vsakdo nasmeja.

To je ena in edina vrsta in je samec. Nima samice.

Zato je Očka že nekaj časa razmišljal, da bi ustvaril mu ljubezen. Ampak je dejal, da bo to nekako v prihodnjem času, ko se bo prenehal ukvarjati s človekom.

Tako, da, njegova ljubezen bo še malo počakala. Ampak, ne upam si trditi, da bo dovolj prostora za oba, v kraju, kjer biva Moj očka.

RASTLINE, KI TROBIJO

Ampak, to še ni vse!

V nekem obdobju Sva tekmovala, kdo bo naredil bolj izvirne rastline.

Ampak, Nisva jih klonirala, kot pri vas radi ustvarjate ali nekako mutirate različne vrste, tu in tam. Midva jih nisva gensko spreminjala, ampak Midva ustvarjava.

Tako, da Sva imela neko obdobje tekmovanje, v katerem Sva ustvarjala troblje. In zato imava na meji veliko rastlin, ki trobijo. In ko se Očka razigra, se rastline raztrobijo.

Si predstavljate?

Takrat se včasih kar odselim ali odmaknem. Če pa Mu napovem vojno, pa iz drugih kotičkov Svojega doma pričnejo trobiti druge rastline. In takrat se vse nekako poskrije in pokrije. Zato ker je vse tako zelo glasno! Takšna, tiha vojna med Nama, kadar se malce preveč razigrava!

Pri Nas ne poznamo trobelj takšnih kot pri vas, ampak rastline.

Največji izziv je bil, kako narediti glasno rastlino! Si predstavljate, kaj vse Sva ustvarila?

Iz rastlin, je v kasnejšem času prišla Naša Lanjuška in Si je ustvarila kar tobogan v morje. To bo zelo zabavno! Še Meni ne bi prišlo na misel kaj takega! Malce Sem prevelik! Ampak, vsekakor, zelo uporabna postavitev!

Tako, da Sva na koncu pričela premikati te rastline na kraje, kjer boste bivali tudi vi, čisto sami.

Štiriindvajset planetov je že poseljenih s temi rastlinami in to na način, da so nad vodometi, da so nad, nad sotočji rek, nad morjem, nekaterih ribnikov ali jezerc postavljene rastline, preko katerih se lahko dejansko podričnete. In sproti, ko se dričate, oddajate zvok in tako najavite svoj prihod.

Jaz mislim, da se boste zabavali tako mali, mladi kot tudi stari, verjemite! Ker je nekaj, kar smo zabavnega podarili tudi med vas.

V GOSPODOVEM ČASU OBČASNO SOBIVAJO NJEGOVI BRATI

Naš svet je torej svet nekakšnih čudes, miru in harmonije. To je Moj dom, v kateremu bivam.

In tudi Moji bratje, Moji bratje so Tisti, ki občasno sobivajo z Nami. Večina časa pa prebivajo v vmesnih svetovih, ki niso kompaktni in se pretakajo na različne kompaktne celine, kjer ustvarjajo, pomagajo, sodelujejo in rešujejo.

Predvsem ena izmed največjih legend Našega časa je Brahma.

On je Tisti, ki je res neizprosen.

Nekateri Ga pošiljajo, predvsem zemljani, od Nebes pa še čez, do takšnih in drugačnih luknjic, kajti zemljani imate pester besedni zaklad!

Ampak, ko On reče NE, je potem NE! Tako zelo dosleden je!

Včasih Ga poskušam malce prelisičiti. Pa Ga poskušam malce omehčati. Vendar, ima vedno prav, ko Me pogleda in Mi s pogledom nakaže: »Hm, bratec, prenehajva! Jaz Sem v Svojem svetu Kralj, Ti si pa v Naravi Sveti Kralj.«

In tako imava vsak Svoj prostor.

Ampak, Jaz Sem bil zadnji od Očkovih sinov, ki Sem uspešno prišel med vas, ki Sem uspešno povezal Zemljo in Naš svet, da Sem lahko prišel med vas. Vendar, ne bi si izmislil in domislil, da bi prišel vam nekako tolmačiti, kako je Naš svet, kako je Naša lepota in kako Naši prebivalci živijo v simbiozi!

Lahko vam prišepnem, da je bila Lanjuša Tista, ki Me je privabila skozi bolečino, skozi željo, skozi strast, skozi izziv, skozi jezo, skozi bes, skozi vse, da Sem uspešno pobegnil in pretočil Sebe v zemeljski čas.

Ni Me strah zemeljskega življenja, zemeljskega popotovanja. Me je pa strah, kako Bom predelal vso to bolečino, ki jo gledam dnevno med vami in od vas.

Včasih Sem žalosten. V Našem svetu namreč pari prijateljujejo, živijo skupaj res v ljubezni. Ni varanja. Ne poznamo varanja. Ker so pari skupaj tisti, ki dihajo drug z drugim. Pa ne za leto dni! Lahko tudi za večnost ali za najmanj pet tisoč let.

Pri vas pa že po petih dnevih ali že na dan poroke, ni več svete poroke, že kukate naokoli za drugimi.

V vašem svetu je fokus materialnost. V Našem svetu pa nematerialnost.

Mi gledamo na to, kako lepe so Njene oči, v vašem svetu pa gledate, koliko denarcev se vrti v Njenih očeh. Tako zelo drugačni ste od Nas Samih!

Ampak, marsikdo bi Mi dejal: »V vašem svetu je vse pravljичno.«

Pa ni vse pravljичno. Smo okusili tudi bolečino, kajti izgubili Smo planete, ki so bili res zlata vredni. Izgubili Smo vsa mlada dekleta. Nekaj zrelih, starejših, ki so bile odločilne, da so ostale v Našem svetu, je ostalo in so še dandanes z Nami. Ampak, to je premalo za življenje ali za popotovanje.

NA NOVO USTVARJENE PLANETE BODO PRENESENI LE TISTI, KI SO ZMOŽNI SPREJETI IN BITI LJUBEZEN

Mi želimo v Naš svet prenašati vse Tiste, ki so zmožni sprejeti in biti ljubezen.

In ko boste enkrat okusili, kaj pomeni živeti, kaj pomeni biti, kaj pomeni biti nahranjen, boste vzljubili življenje.

Hrana ni tisto, kar si vi zložite na krožnik.

Hrana je tisto, ko se prosto sprehajate, morda s svojimi živalmi po naravi in nabirate plodove in sproti uživate hrano Narave. To je nekaj najlepšega!

Kolikokrat si upate stopiti ven in morda odtrgati kakšno jabolko? Ni hujšega, kot če je jablana od soseda! Takrat tekate ali se pa kregate.

Saj veste: »To je moje in je samo moje! Ne smeš vzeti jabolka!«

No, so pa dežele, v katerih je vse tisto, kar raste, od vsakogar in si lahko odtrgate. So tudi dežele in države v vašem svetu, kjer si lahko prosto nabirate in uživate sadeže, ker je vse od vsakogar. Le Slovenci ste malo bolj togi in tako zaprti!

Če bi pogledali samo malce preko meja bi videli, da se tudi v deželah, ki se naslanjajo na vas, lahko marsikdo nahrani od vas.

Ampak, saj veste. **Ni vse v hrani. Osnova je ljubezen.**

Glede na to, da Sem vam prišepnil, kako Moj svet stoji in kako preživim Jaz tok dneva, vam lahko prišepnem eno skrivnost:

TEHNIKA: POVEZOVANJE Z ISKRO POPOLNE LJUBEZNI (posnetek 01:27:19)

Vsi imate Sonce nad seboj.

Seveda, če vam ga ne zapredejo in ga ne zastrupljajo. **Če nimate tisti dan možnost do Sonca in če nimate tisto leto možnost do modrine neba, priti skozi navidezno umetne oblake, naredite en trik:**

Pomislite, kako je oblak, ki je umetno poslan za vas, sebe odmaknil od vas.

In skozi ta oblak se pokaže modrina. In ko vidite to modrino, poskušajte iz tistega, kar vidite, nekako vzeti center, središče modrine ali točke. In točno modrina se bo pričela svetiti, lesketati in preoblikovati.

Opazujte to svetlikajočo se energijo Zgoraj na modrini.

Naenkrat bo pričela se ta prasketajoča se enota širiti in se raztezati v širino.

In ko se bo raztezala v širino, bo v notranjosti se še enkrat zasvetilo, kot v središčnemu delu.

In takrat se od tam iskra poveže k vam, direktno v srce. In enako se bo pričelo raztapljati. Vaša srčna stojna energija, ki je otopela od žalosti, od skrbi, od nemoči, ali od vsega, kar poznate – tok dneva, vam bo pričela raztapljati in gibati stojno energijo.

Naenkrat boste začutili toploto ljubezni znotraj sebe. Kajti, energija, ki se bo razlivala okoli vas, se bo raztezala iz Višav k vam.

Takrat boste morda celo slišali prasketanje okoli srca, ker se bo raztapljala vsa tista gmota energije, ki je stojna okoli vašega srca.

Nato misel obdržite na tej toploti in na tej lepoti.

V nekemu trenutku se bo energija tako zgostila, da bo eksplodirala okoli vas. In vas tako kot bi vas prefiltrirala ali izrinila vse, kar je stojnega v vašem telesu, ven iz vas.

In na ta način boste začutili popolno ljubezen do sebe in do sveta okoli sebe.

In točno takšna zvrst ljubezni vlada tam, kjer Sem Jaz doma. Točno takšna zvrst ljubezni vlada tam, od koder je prava pravljica tudi doma.

In pričnite se povezovati s to iskro ljubezni, da boste vedno bolj dvigovali svojo energijo in da boste vedno bolj vi VI, da boste vedno bolj budni, živi in iskre se bodo znova pojavile v vaših očeh. To rabite! Rabite iskro. Rabite ljubezen.

In ker tega ni, ste izgubljeni vsi. Otopeli in osamljeni.

V Mojemu svetu boste žareli vsi, ker boste radostni. In pripravite se na takšno postavitev, ker ste vredni prav vsi.

Vsi tisti, ki so prestopniki, vsi tisti, ki so udarni val za marsikoga, je nastal samo zato takšen kot je, ker ima primanjkljaj ljubezni do sebe ali sveta okoli sebe.

Ampak, saj veste, ko se naredi takšna iskra, takšna vez med prasketom Zgoraj in med vami spodaj, boste prav čutili daritve, ki Smo jih podarili za vas prav ta, nekako predpraznični vaš čas. In te daritve se bodo prenašale tudi med vaše najbližje, ki vas imajo zagotovo zelo zelo radi.

Jaz pa Bom predlagal malce premora. Pa potem znova še malce navihano nadaljujemo. Lepo pozdravljeni.

Drugi del: VPRAŠANJA IN ODGOVORI

Takole. In znova Smo nazaj, med vami, pred vami.

In le eno vprašanje moram ali malce komentirati. Na vsa vprašanja Bomo malce težje odgovarjali, drugače Bomo tukaj do pozne noči, Aida. Vendar, kakorkoli že.

Lepo pozdravljeni znova nazaj.

Lahko vam prišepnem, da Smo danes nekako pregledali resnično Mi vsa vaša vprašanja. Na vsa vaša vprašanja Bomo malce težje odgovarjali pred javnostjo.

Ogromno, ogromno je zahval, iskrenih želja. Še več je prošenj in milostnih postavitev. Tako, da vsekakor – vsakogar Bomo nekako pogledali, tudi obhajali. Nikogar ne Bomo izpustili! Pa čeprav ste Nam nekateri tako milostno napisali, da morda niste vredni. Saj veste, včasih je tudi v malem zelo veliko.

Kakorkoli že – ta drugi del je namenjen predvsem vam, vašim vprašanjem.

Glede na to, da ste vprašanja strnili na veliko različnih področij, Smo se nekako odločili, da bi na vaša vprašanja, kar se tiče Slovenije, kar se tiče prihodnosti, morda pričeli odpirati v prihajajočemu, novemu, svežemu letu.

Naj bo ta dan, ta čas, ki je namenjen bolj prazničnemu vzdušju ali predprazničnemu delu, bolj namenjen tematiki in odpiranju vaših hudomušnih in radovednih vprašanj na to tematiko. Tako, da Smo se odločili, da Bomo v tej smeri kar nekako odgovarjali na nekaj takšnih zanimivih vprašanj, kjer Smo se prav od srca nasmejali tudi Sami.

Tako, da kar izvolijo s prvim vprašanjem na površje.

»Hvala.«

Jasara.

»Zanima me, ali se bodo tisti, ki so izvorno prišli s tega planeta še lahko vrnili nazaj? Ali bo možno sobivati z vsemi kot nekoč?«

Žal, vsi se ne bodo vrnili zato, ker je njihovo popotovanje pri nekaterih bilo tako nekako drugače izoblikovano, da so postali eni najhujših morilcev ali pa niso izoblikovali postavitev vseh dogovorov, morda v skupnih zaporedjih petindvajsetih življenj in so se že premaknili vse do Reke smrti.

Ti, tudi tisti, ki so prihajali od Višinskih stvarstev v Nižino so nekako postali tudi lahko ujetniki teh rek.

Med vami, ki ste živi, tega dejansko ni.

Vsekakor pa, ne Bom dejal, da si marsikdo v vašemu življenjskemu popotovanju tega ne bi prislužil.

Kar nekaj je takšnih, nekakšnih bitij, ki bi jih Jaz z vso ljubeznijo pospremil tam do najnižje točke in jih tam nekako preselil in primestil. Vendar so še v fizičnem življenju fizičnega stvarstva in krojijo vaše zapise ali vaše popotovanje.

Tako, da, ni jih veliko. So pa zelo produktivni in daleč stran od Svetlobe.

Tako, da vsi dejansko ne bodo prehajali nazaj. Vsi dejansko tudi niso iz Naših sfer ali iz Naših področij.

Mnogo bitij je nastalo kasneje, v različnih svetovih, kjer so bili že tisti, ki so od Očka dalje ustvarjali, postajali sami svoji kreatorji in so tako tudi zašli.

Tako, da tisti, ki so zašli že mnogo mnogo višje od tegá, kjer je nastanek Zemlje in vsegá, so že mnogi nekako izobčenci. Nekateri, ki so pa v popravnih izpitih, pa se še tu nahajajo tudi na zemeljski obli.

Žal, so skorajda vsi na istih pozicijah, na visokih pozicijah, odločilnih pozicijah, kjer namesto planetov vodijo države.

In, žal, moram priznati, da v Sloveniji vedno več takšnih cvetličnikov prihaja na površje in vedno bolj zalivate te rožce. In vedno bolj zahajajo iz poti, iz katere so prvotno tudi odšli.

Tako, da, Jaz bi vam svetoval, da vsak naj se potrudi za sebe, po svojih najboljših močeh. To je tisto, kar vi rabite, kar Mi rabimo. Vsekakor pa za vsakogar, ki se vsaj malo trudi v življenju, zagotovo, zagotovo iskra ljubezni nekje tudi cveti.

Planetov je veliko. Ne Bom dejal, da Smo jih ustvarili samo Mi.

Naših planetov je šestindvajset odprtih za tiste popotnike, ki zadnji prestopajo. To je človek.

Ostali planeti, o katerih Nismo niti govorili, pa jih danes niti ne Bomo odpirali. Ti pa so že več ali manj poseljeni in na novo obujeni in se tam življenje tudi že vrši. Vam znajo biti zelo zelo velik vzor, velika vzpodbuda. In zagotovo si bo marsikdo želel biti z njimi. In vrata vam bodo vedno odprta.

Izvolijo.

»Prosim, povejte, kako Vi potujete domov? S plovili ali z Energijo?«

Ha, ha, kakor se vzame!

Mi imamo Naša telesa, se pravi, Jaz Bom govoril o Sebi. Bom dejal tako:

Kadar Sem v domačem kraju, v domačem domovanju, se ne premikam niti s plovilom, niti preko živali, niti nikakor se ne raztapljam, ampak tečem. Obožujem tek. Obožujem šport. Obožujem gibanje. Vedno veliko se gibam, zato imam nekako temu primerno telesno postavitev, ki jo Naša Lanjuša večkrat pogleda. (smeh)

Vendar, vedno znova šteje rada od daleč kakšne mišice in Me ocenjuje. Tako, da ocenjevanje ni ravno dovoljeno, občudovanje pa vsekakor da! (smeh)

Vendar, tako pač je! Malce za šalo, malce zares. Zelo veliko se premikam s tekom.

Izredno rad plavam. Tako, da, če je le mogoče, če je le mogoče, nikoli ne gremo z vodnimi plovili, ampak običajno z družbo, s katero gremo plavati preko morja. Tudi po nekaj tednov, daljših tednov Sem sposoben plavati.

Obožujem vse, kar je z vodo. Obožujem gibanje rib. Obožujem morsko življenje. Še bolj pa vodo in kapljevino.

Ko pa pride v točko, kjer se z drugimi priseljenci gibamo ali premikamo drugam ali potujemo, takrat pa se vedno usedem ali posedem in pridružim Njim. Takrat pa potujemo, predvsem, če potujemo iz osončij v osončja, iz različnih galaksij v različne galaksije, v kompaktnostih, pa vedno potujemo s plovili.

Kadar gre kaj narobe oziroma kadar je šlo kaj narobe in je bilo potrebno kaj zaščititi, takrat Sem uporabljal tudi vse Svoje znanje ali veščine, kjer lahko raztopim Svojo telesno strukturo, spravim gostoto v Energijo, v tekoče stanje in zaščitim s to Energijo tudi plovilo ali rešujem, kar je pač za reševati.

Načeloma pa se temu izogibam, ker želim biti čim bolj podoben vsem Tistim, ki so, ki so bili, ki so z Nami in ki še bodo prehajali.

Kadar je potrebno nekako vstopati v etrične svetove, takrat uporabljam drugačne tehnike, kjer lahko nekako ohladim Svoje fizično Telo in del Energije izpustim in z njo potujem in vstopam v različne prostore ali kraljestva. Zavisi, kam se želim usmeriti in kje Me nekako potrebujejo.

Drugače pa, Moje Kraljestvo vlada tam, kjer je Moja pravljica doma. In tam nikakor ne uporabljam nič drugega kot so nekako Svoje noge.

Redkokdaj uporabljam nekakšne konje, ki so za jahanje. Ampak, to so konji, ki so ogromni in veliko večji, podobni malce tem enorogom, kot jih morda poznate.

Ampak, večji izziv Mi je prehiteti njih. In takrat, če se le da, začutim njihov utrip, začutim njihov temperament in tekmujejo, kdo pride hitreje na cilj. Običajno Sem tam tam, nekje na polovici, malce bolj zadaj. Vendar, nikakor ne želim biti tisti poraženec. Tako, da, včasih se zgodi, da Sem morda predzadnji, pred njimi. Ampak, ko uporabim Svoje znanje in veščine, Sem lahko pred njimi. Tako, da, poizkušam biti to, kar Sem.

»S čim se bomo hranili na teh planetih?«

(smeh)

Večina od vas je mesojedih. Nič napák!

Verjemite, pred leti, ko Smo nekako postavljali človeka za prioriteto za popotnico v Naše svetove, Smo imeli nekakšen prototip Njenega Telesa. Ona je dejala: »Jaz ne pridem k vam, če ne boste imeli suhe salamce, dimljenega sirčka in dober kos kruha!«

Dejansko Sem malce postrani pogledal in dejal: »Dobro, dobila boš dimljen sir, ki ga Bom opravil Sam. Dobila boš suho salamo iz zelišč in rastlin in ne boš niti vedela, da pravzaprav mesa znotraj ni! In dobila boš najboljši kruh, ki ga zmorem speči!«

In takrat Sem se pričel učiti peči kruh. In malce je potrajalo. Ampak, vsekakor Smo se močno nasmejali in nazabavali. Tako, da Smo naredili nov projekt hranjenja in nahraniti človeka!

Tako, da, v bodočnosti bodo kraji in prostori, kjer bodo nekakšni peki se nekako postavljali za množico, kdo bo hitreje spekel najboljši kruh. Tako, da, lahko se boste udeležili tekmovanja, pa boste tudi imeli kaj za poskušati.

Drugače, pa, načeloma – da, sedaj se malce šalim, ampak, resnično.

Pri Nas imamo mnogo zabavnih trenutkov, mnogo praznikov, mnogo navideznih tekmovanj, kjer niso izzivi, da bi kdo koga ponižal, ampak so prazniki in tekmovanja, v katerih dejansko pokaže vsakdo, kar zmore in zna.

Ni najboljših, ni najslabših, ampak so pa izvirni. Pomembno je druženje!

Smo dosti drugačni od vas.

Imamo tudi razna tekmovanja, v katerih pokažemo tudi svoje moči. Ampak nikoli do smrti! Temu se strogo izogibamo! Ampak, vedno znova gremo v toku kot prijatelji. To je bistvo Naše zmage!

Hrana – večinoma se boste hranili iz sadežev, iz plodov, ki jih boste nabirali, ki jih Bomo pridelovali.

Za vas jih pridelujemo že kar nekaj časa, ker je vaša naravnost dejansko tisto, kar nabrati, kar pridelati. Nekaj let boste potrebovali, da se boste preuredili in boste jedli in uživali predelano hrano, niti takšno, ki je preoblikovana, ampak nabrana.

Pojdimo postopoma. In vsekakor Bomo za vsakogar poskrbeli, da ne bo lačnih ust skakal naokoli. Če poskrbimo za živali, verjemite, imamo tudi vsega za človeka samega.

Nekateri pa, ki bodo, se bodo morda hranili iz sonca, morda iz kapljevine, morda iz prane. Ne na takšen način, da se boste stradali, tako kot pri vas se stradajo recimo tisti, ki se hranijo iz prane. So zelo vitkih postav.

Pri Nas se hranim tudi Sam zelo veliko iz prane, pa Nisem takšne postave!

Vsekakor, pa saj veste, vsako telo je svoje oko. Vsako telo ima svoj priokus, želje in potreb. Tako, da, ne se bati – lačni ne boste!

»Ali lahko opišete navihan trenutek, ko ste ga kot otrok navihano ušpičili?«

Uf, teh je bilo kar veliko!

Moj Oče je večkrat skoraj izgubil obup in je skorajda popolnoma postal potrpežljiv z Menoj. Upam, da Sem pravilno prevedel?

Bil je dan, v katerem Sem bil mlad in razigran. Naučil Sem se vseh veščin prav od Njega – kako dihati z naravo, kako postati del narave in kako izginiti izpred Njegovih nadzornih oči.

In tako Sem se domislil.

En lepi dan, sončen dan in Jaz popolnoma razigran! Čisto potihoma Sem se po jutranjemu teku skrtil v vodo in se zakopal globoko globoko v mulj. Prenehal dihati in prevzel energijo vodovja. Potem prevzel energijo mulja in otrpnil pod njim.

Si predstavljate, ko naenkrat Oče ne zazna nobenega signala živega, ko se vlije in vse Svoje senzorje in aktivira vse Svoje celice, da zazna, kje se Mu Sin skriva, kje se nahaja. In enkrat, in to prav tedaj, Mi je uspelo nadvladati Njega!

Za kazen, ko Me je našel, ko Me je povlekel iz mulja navzgor – verjemite, Mi tri dni in tri noči ni bilo potrebno niti spati niti jesti, ker Sem imel res rdečo rit!
(smeh)

Tako, da, ena izmed Mojih najbolj pogumnih dogodivščin!

»Kje se lahko prijavim na kavico iz zelišč pri vas?«

(smeh)

Ne bo dolgo potrajalo, ko boste zagotovo, zagotovo pričeli okušati tudi Našo kavico. Ne bo se potrebno prijaviti, ker jo vam, jo Bomo kar dostavili.

Bom dejal takole:

Mnogi med vami že opažate različne civilizacije, ki krožijo med vami. Mnogi ste še zaspani in ne vidite ničesar. Nekateri pa, ki budno opazujete svet okoli sebe, opažate, da se zemeljski svet močno spreminja.

Nekateri nočejo videti. Nekateri želijo videti.

Vendar, kakorkoli že – napnite oči.

Mnogo je že plovil nad vami. Tudi preko dneva jih večkrat lahko zaznavate in vidite razigranost novega časa, bodočega časa, ki se bo združeval z vami.

Ne Bom dejal, da vam bodo prinašali kavico ali nekakšne čaje naokoli.

Vendar, ko pride trenutek, ne samo višjega zavedanja, ampak premikanja, boste deležni prav tega čaja ali takšnega kofetka iz čaja prav na Naši strani. Vam obljubim, da ga Bom pripravil Sam za vse, ki ste tukaj v dvorani in za vse tiste, ki prehajate in prestopate. To bo Moje skromno darilo za vas, poleg vašega dobrega domovanja.

(ploskanje)

Vendar, Jaz Bom dejal tako:

Kakorkoli že – ta čas, ki je predbožični čas, je nekako čas obdarovanj, čas prepletanj. In jaz dolgo ne Bom nekako posedal preko tega Dekleta, ampak vam Jo Bom vrnil nazaj, da se boste lahko še kaj pogovorili, pa malo pokramljali in se malo poveselili.

Tako, da, Jaz vam za praznike ali za čas, ki je pred vami, želim vse tisto, po čemer vi hrepenite. Resnično!

Zazrite se en sam, samcat trenutek globoko v sebe. Tako globoko, da boste začutili sami sebe kot zasnovnika.

Ko boste začutili sami sebe kot zasnovnika znotraj v pleksusu, boste začutili, kako zelo majhni ste, kako zelo polni ste, kako zelo velik biser ste.

Morda boste v tistem trenutku dejali: »Nisem vreden te ljubezni!«

Jaz pa pravim: »Vsak je vreden te ljubezni!«

Sprejmite sebe v popolni ljubezni in svet okoli vas zna postati drugačen za vas. Vsaj iz strani vaših lepih oči!

Želim vam, da vaši prazniki minejo v krogu vaših najbližjih – tistih, ki jih imate radi! Ne tistih, ki vam morda niso najbolj dragi.

In ne trudite se z obdarovanji. Ne trudite se z obdarovanji s hrano, s kuhanjem.

Poskušajte se, morda v letošnjemu letu, pockrljati sami. Povabite ali pojdite tja, kjer se boste najbolj počutili. Ne v bogatih hotelih, ne v bogatih družbah. Morda v krogu najbolj preprostih ljudi, ki so iskreni z vami. Prav to vam želim.

Želim vam vse lepo in lepo, lepo pozdravljeni.